ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mottla a soudců Mgr. Štěpána Hnaníčka a Mgr. Martina Šalamouna ve věci

žalobkyně: **M. B.** , nar. xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem JUDr. Ivanem Solilem
sídlem Praha 1, Vodičkova 791/39

proti
žalované: **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**
sídlem Praha 8, Pobřežní 665/23, IČ 63998530

o zaplacení 1 512 030,10 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalované proti části vyhovujícího výroku I a proti výroku IV rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 1. června 2023, č. j. 23 C 305/2020-456,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části výroku I **mění jen tak**, že výše úroků z prodlení z částky 66 407 Kč od 7. 10. 2020 do zaplacení činí **8,25 %** ročně, ve výroku III se **potvrzuje** a ve výroku IV se **mění jen tak**, že výše náhrady nákladů řízení činí 4 297,23 Kč; jinak se **potvrzuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 429 723,63 Kč spolu s úroky z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 95 207,48 Kč od 3. 8. 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje N.K.

do zaplacení, 15 % ročně z částky 66 407 Kč od 7. 10. 2020 do zaplacení a 8,25 % ročně z částky 200 000 Kč od 16. 3. 2021 do zaplacení (výrok I). Co do částky 1 082 306,50 Kč příslušenstvím žalobu zamítl (výrok II), žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal (výrok III) a žalobkyni zavázal k náhradě nákladů státu ve výši 9 853,20 Kč (výrok IV).

2. Částečně tak vyhověl požadavku žalobkyně na doplatek pojistného plnění z pojištění odpovědnosti za škodu z provozu motorového vozidla, který ji vznikl v souvislosti s dopravní nehodou, při které došlo k závažnému poškození jejího zdraví. Žalobkyně byla nucena podstoupit reoperaci, a její žalobní požadavek tak sestával ze dvou nároků na bolestné (348 033 Kč a 180 521 Kč), další nemajetkové újmy ve formě duševních útrap (915 367,07 Kč), nákladů vynaložených na znalecký posudek (10 000 Kč) a kapitalizovaných úroků ze ztížení společenského uplatnění (148 950 Kč).

3. Vyšel ze zjištění popsaných v rozsudku na straně 3 a 4 a uzavřel, že dle § 2958 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen obč. zák.) jsou nároky žalobkyně na peněžitou náhradu za vytrpěné bolesti (bolestné), ztížení společenského uplatnění i další nemajetkovou újmu co do základu po právu. Při stanovení bolestného vyšel ze znaleckých posudků MUDr. Šimíčka a MUDr. Laclové, přičemž znalci stanovenou základní výši odškodnění za vytrpěné bolesti pro náročnost léčby o 20 % navýšil. Odškodnění jiné nemajetkové újmy, které se žalobkyně domáhala za příkoří prožitá odloučením od rodiny, zejména od nezletilých dětí v době vánočních svátků, oslav konce roku i jejich narozenin, soud s ohledem na konkrétní okolnosti věci ohodnotil částkou 200 000 Kč. Přihlédl k částkám, které žalovaná na tyto nároky žalobkyni již uhradila, a zavázal ji k úhradě jejich rozdílu. Důvodnými shledal také požadavky na zaplacení kapitalizovaných úroků z prodlení z již žalovanou uhrazené částky 3 769 971 Kč, a to od její splatnosti do zaplacení, tj. od 5. 2. 2021 do 13. 4. 2021, i z částky 21 500 Kč od 5. 2. 2021 do 17. 5. 2021. Konečně oprávněným shledal i vynaložený náklad za odborné vyjádření MUDr. Šimíčka ve výši 10 000 Kč. Spolu s těmito nároky přiznal žalobkyni dle § 1970 OZ ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. i jejich zákonné příslušenství (úrok z prodlení ode dne následujícího po jejich splatnosti do zaplacení). Nepřiznání náhrady nákladů řízení žádnému z účastníků odůvodnil odkazem na ustanovení § 142 odst. 2, § 150 o. s. ř. a o povinnosti žalované zaplatit přenesenou poplatkovou povinnost rozhodl dle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb.

4. Proti tomuto rozhodnutí podala žalovaná včasné odvolání, ve kterém se ohradila pouze proti nesprávné 15% výši úroku z prodlení z částky 66 407 Kč (část výroku I) a výši přenesené poplatkové povinnosti (výrok IV). Uvedla, že sazba 15 % neodpovídá zákonné výši úroku z prodlení v době jejího prodlení, kdy správná hodnota tohoto příslušenství činila 8,25 %, což odpovídá i zbylému přiznanému zákonnému příslušenství. Rovněž je přesvědčena, že prvostupňový soud pochybil při výpočtu soudního poplatku, který měl stanovit dle položky 3 písm. b) Sazebníku soudních poplatků zákona č. 549/1991 Sb., v platném znění (tj. jako 1 % ze zažalované částky), když předmětem řízení je relutární náhrada nemajetkové újmy převyšující 200 000 Kč. Navrhla proto, aby odvolací soud změnil ve výroku I příslušenství z částky 66 407 Kč tak, že jí uloží z této částky uhradit 8,25% úrok z prodlení od 7. 10. 2020 do zaplacení, a výrokem IV stanoví výši její poplatkové povinnosti částkou 4 297,23 Kč.

5. Žalobkyně se k odvolání nevyjádřila.

6. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek výhradně jen v odvoláním dotčeném rozsahu (co do výše příslušenství částky 66 407 Kč a výše přenesené poplatkové povinnosti), když ostatní části konečného meritorního rozhodnutí samostatně nabyly právní moci. Dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné.

7. Nařízením vlády č. 351/2013 Sb., ze dne 16. října 2013, došlo s účinností od 1. ledna 2014 ke změně stanovení úroků z prodlení, jejichž výše je dle § 2 upravena tak, že výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.

8. Lze tak plně přisvědčit odvolatelce, že soudem prvního stupně stanovená 15% výše zákonných úroků z prodlení z částky 66 407 Kč neodpovídá nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění, když první den druhého kalendářního pololetí roku 2020 (splatnost dlužné částky nastala v říjnu 2020) činila repo sazba 0,25, a tedy správná výše zákonného úroku je 8,25 %. Odvolací soud proto postupem dle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. toto drobné pochybení ve výroku I napravil.

9. Stejně postupoval i ve vztahu k odvoláním dotčenému výroku IV, neboť jak správně namítla žalovaná, u žalob na náhradu nemajetkové újmy nad 200 000 Kč činí soudní poplatek 1 % z celkové přiznané výše finanční náhrady. Za situace, kdy soud uložil žalované zaplatit částku 429 723,63 Kč, tak soudní poplatek představuje 4 297,23 Kč.

10. Vzhledem k částečné změně rozsudku pak odvolací soud posuzoval i správnost nákladového výroku II. Uzavřel, že není dán důvod pro jeho změnu, a jako věcně správný jej dle § 219 o. s. ř. potvrdil. Shodně pak rozhodl o nákladech odvolacího řízení, když s ohledem na povahu odvolacího řízení (šlo spíše o početní chybu) nelze v tomto stádiu hodnotit skutečný úspěch jednoho z účastníků, a ani vzhledem k předchozímu rozhodnutí by jiné rozhodnutí nebylo přiléhavé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 30. listopadu 2023

Mgr. Tomáš Mottl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje N.K.